

Gertruda Scopia, Olai Nicolai ſonius
1580.

45.-98.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 355 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 355 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 355 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 355 4°

45-98-40

DA BOX

LN 355

M

ELEGIA
IN OBITVM
HONESTISSIMÆ FOEMI-
næ, omniq; pietatis & castimoniae, modestie, cæ-
terarumq; Matronalium virtutum genere præ-
stantis, GERTRVDÆ ANPHINDI
Soopeæ, quæ in vera filij DEI inuocatione in
cœlestem Patriam ex hac miseriarum valle mi-
grauit, Anno Domini 1579. die secundo
Nouembris, mœstissimo eius Marito, Dno:
OLAO NICOLAI, Canonico Nidrosiensi,
& Pastori in Borgen, suo Patruo reuerendo:
ac viris clarissimis, defunctæ Sororū.

Dominis & amicis suis obser-
uandis, gratitudinis
ergo scripta

NICOLAO LAVRENTIO
Nidrosiensi.

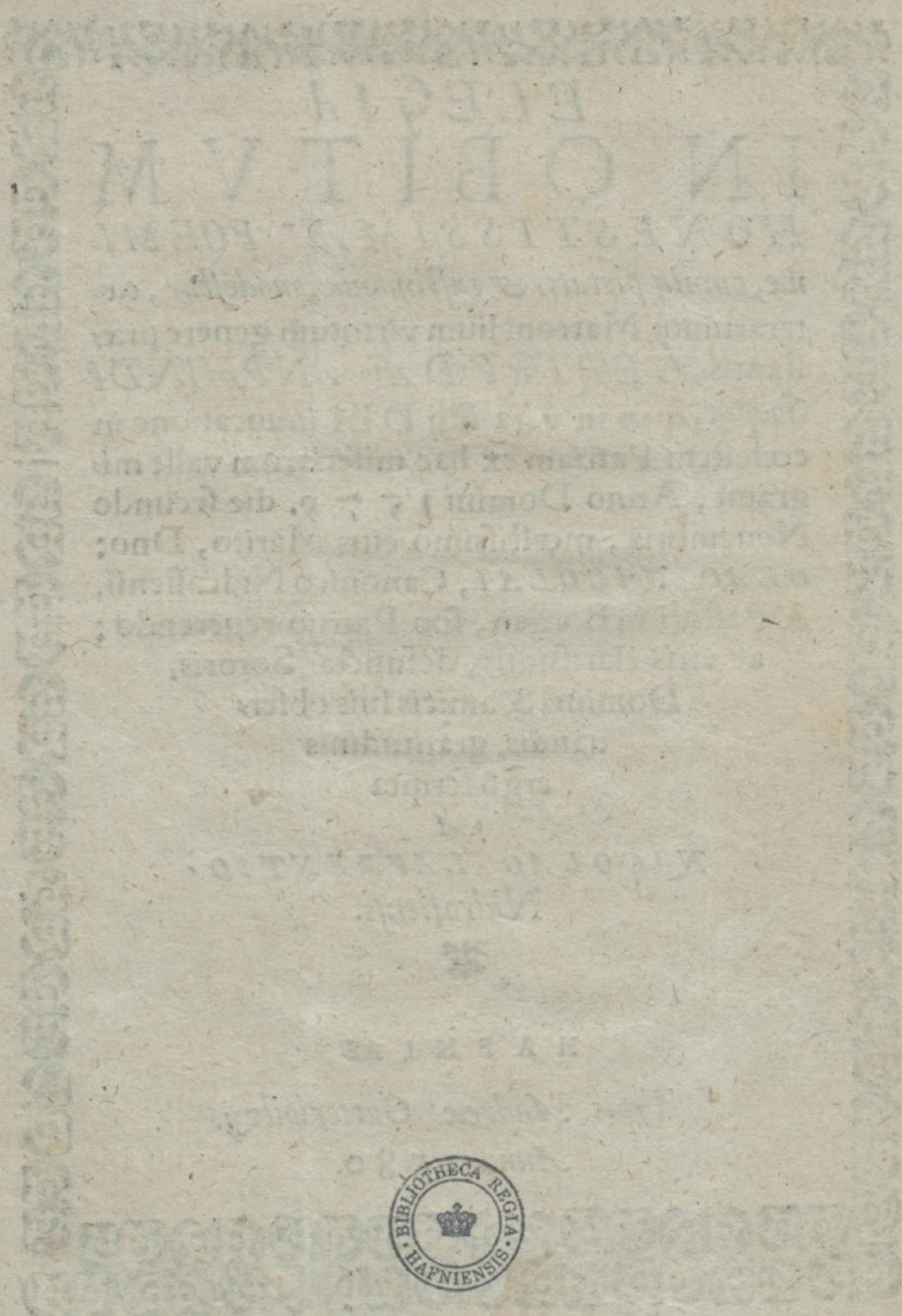

H A F N I A E

Typis Andreæ Gutterwitzij.

Anno 1580.

CC.

Icite Sicelides lugubria carmina
Musæ,
Ponite dulcisonæ fila sonora
lyræ.
Ponite iam laurum funestam ferte
cupressum,
Aptior hæc quoniam luctibus arbor erit.
Nam lachrymosa dies, modò tristia funera nobis
Castæ GERTRVDAE, nunciat atq; necem.
Esse mali causam quid dicam? Quidue fatebor?
Quod miseros homines, exagitare solet.
Optima quæq; dies fugit, & cito labitur ætas,
Et varijs plagiis mors inimica subit.
Dicte Sicelides lugubria carmina Musæ,
Sit nunc & luctus, quod fuit ante melos.
Occidit heu quoniam crudeli morte peremta
GERTRVDA, & subito concidit ante diem.
Sic tibi ruperunt Zacharia stamina vitæ
Parcæ qui frater maximus huius eras.
Excipit hospitio dum te Germania docta,
Dum Musas studio liberiore colis.
Ac pulchré varias didicisses promere linguas.
Nam poteras Latio dicere cuncta sono.

A 2

Doctus

*Doctus eras etiam voces formare pelasgas,
Nec fontes linguae te latuere sacræ.
Si tibi contigerat vita diuturnior usus,
Nunc esse patrij lausq; decusq; soli.
Quid sunt mortales? homines quid vita caduci?
Nil nisi bulla leuis, principiumq; necis.
Nascendo morimur, rapit & mors optima quæq;
Nil virtus, nil stirps, munera nilq; iuvant.
Sed mortalis homo perit, ut flos, puluis & umbra,
Perpetuò fælix nullus & esse potest.
Prosperitas cedit, subeunt aduersa, dolorq;
Et rapido casu, quod stetit ante ruit.
Dicite Sicelides lugubria carmina Musæ,
Ac tristes lachrymas fundite corde pio.
Fæmina namq; bona & nulli virtute secunda
GERTRUDA, occubuit Morte subacta graui.
Sic ne fugis Gertruda? & mæstos linquis amicos?
Heu fugis à nostra non reparanda manu.
Ecce tuos obitus deflet post fata maritus,
Et tua germanæ funera mæsta gemunt.
Exanimiq; tuam gnati nunc pectore mortem
Lugent, & lachrymis ora genasq; rigant.
Non phætoniades deflent tam funera fratrib,
Igniuomos patris, dum male rexit equos:*

Quam

*Quàm tua nunc luget mæstissima turba virorum,
Nunc quàm te luget fæmineusq; chorus.
Dicite Sicelides lugubria carmina Musæ,
Occubuit magni fæmina sancta virtus.
Est locus insignis, flammanti clarior axe,
Mater ubi radians Memnonis exit aquis.
Exornant terram molli spiramine flores,
Atq; comans viridi germine frondet humus.
Floret & Oebalides generosis candidus hortis,
Hic campus Nardum, & mollia Thura refert.
Sponte ferunt quercus folijs hic rossida mella,
Hic redolent summis omnia plena bonis.
Dicite Sicelides lugubria carmina Musæ,
Occidit ante diem fæmina casta suum.
Illi læticia fruitur sine fine perenni,
Cumq; pijs illi gaudia multa capit.
O ter fælices animæ, multumq; beatæ,
Sors hæc tam splendens contigit esse quibus.
Viuitis Ambrosia cælesti, & Nectare dulci,
Nulla potest vestrum promere lingua bonum.
Mens igitur gemitus nostros deridet inanæs
GERIRDÆ, nolens corpore lata tegi.
Nam premit aetherej pedibus iam sydera cæli,
Gaudet & angelicos cernere festa choros.*

A 3

Ponite

Ponite Sicelides lugubria carmina Musæ,
Nam GERTRVDA capit gaudia mente pia.
Atq; domos habitat nunc omnipotentis Olympi;
Alloquio gaudens, contuituq; D E I.
Ergo tuas lachrymas tam tristes terge marite,
Coniugis & dulcis desine flere necem.
Desine flere necem, mæstos absterge dolores,
Nam tua iam coniunx, commoda magna capit.
Linque tuos gemitus, manantes linquo fletus,
Te rogit hoc coniunx, hoc iubet ipse DEV S.
Ponite Sicelides lugubria carmina Musæ,
Et sæuos luctus mitte, marite, tuos.
In gremio terræ, coniunx defuncta quiescit,
Carpit at æthereum mens animosa bonum.
Illuc nos etiam consumpti morte venimus,
Luætibus at nobis, non reddit ipsa tuis.
Coniugis ob mortem querulos tu mitte dolores,
Abstulit hanc Dominus, qua dedit ipse manu.
Linquite dilectam vos ô nunc pignora flere
Matrem, nec pascat corpora vestra dolor.
Mater habet quoniam summi iam regna Tonantis,
Contemnens orbem, quicquid & orbis habet.
Ponite Sicelides lugubria carmina Musæ,
GERTRVDAE viuit spiritus ante DEV M.
Mittite

*Mittite Germanam, tristes lugere Sorores,
Decessit summi in cognitione Patris.
Assidue promens Christi solatia verbo,
Huic animam precibus detulit illa suam.
Vos etiam luctus maestos iam fistite anuci,
Nam GERTRVDA videt lucida regna poli.
Præcessitq; monens eadem nos fata manere,
Cum nos falce sua mors violenta ferit.
Nunc GERTRVDA vale non interitura per æuum,
Colloquio æterni, sed fruitura DEI.*

IN

IN TUMVLVM OPTIMÆ
fæmine GERTRVDAE
ANPHINDI

EPITAPHIVM.

GERTRVDAE castæ recubant hoc membra sepulchro
A NPHINDO SOPIO, quæ patre nata fuit.
E xcoluit summi semper mandata Tonantis
N omen & à Christi, grande Timore tulit.
R exerat hæc iusto propriam moderamine vitam
P auperibus mitis, largaq; semper erat.
T estis amor verbi & reuerentia vera mariti,
H unc quoniam coluit semper amore pio.
R ecti diues erat mens, atq; benigna voluntas,
I ngenuaq; fide, prædicta rite fuit.
V nanimes docuit gnatos celebrare Tonantem
N omen & in Christi semper habere fidem.
D um vero sanctè sic duxit tempora vitae,
D emoritur fælix, inq; timore DEI.
A fstra tenet cæli mens, ossa teguntur in vrna,
I n tamen extremo consocianda die.

